

S hermetikem o bylinných recepturách dávných věků

V srpnových Záhadách života jste se mohli dočíst, že ve střední Evropě je stále dostupná prastará, vysoce účinná bylinářsko-magicko-alchymická tradice našich předků.

2. díl

Michal Stránský:
„Láska k bylinám nebo zvířatům se v naší rodině předává z generace na generaci.“

ŽÁDNÉ ZAČÁTKY

Podle Michala Stránského znali staří alchymisté a hermetičtí mistři nejkrytější síly i vlastnosti rostlin. Dokázali z nich na základě přísně střežených receptur získat jejich maximální léčivou sílu. Věděli, že největší síla bylin je právě v jejich duchovní sféře. Proto nepracovali jen s fyzickou částí rostliny jako většina dnešních bylinkářů. Spagyrie jim umožnila vyrobit léky, tinktury a esence, které obsahovaly léčivé duchovní složky. Neodvratně pryč je doba dávných alchymistů, pečlivě sledující své bublající směsi v baňkách či tyglíku, přesto i v současnosti existují lidé pokračující v této starobylé tradici. S jedním z nich, s hermetikem Michalem Stránským, jsme vás již v našem časopise seznámili. Přislíbil, že vám postupně odhalí některé teoretické a praktické informace ze svého oboru, a tak není od věci, abychom se nejprve dozvěděli, proč si vybral k léčení svých blízkých náročnou cestu spagyrie.

➤ Proč právě bylinky?

K přírodě jsem měl blízký vztah už od malíčka, jinak tomu ani být nemohlo: máme v rodině už několik generací z otcovy strany pomalu samé myslivce. Můj praděda byl například vrchní lesní správce ve službách

hraběte Arnošta Františka Waldsteina (1821-1904). Všichni moji předci »v zeleném« žili se svou rodinou na hájovně v lesích. „Nutnost je matkou zkušenosti,“ a tak se naučili sbírat a zpracovávat vše, co rostlo v lese i na přilehlých loukách. Znali každou rostlinu či strom a věděli, v čem jim pomůže, když bude potřeba. Snad nejzkušenější rodinná bylinkářka byla moje prababička, po které jsem zdědil síta na sušení bylin a staré vydání Mattioliho herbáře. Ten mě očaroval tak, že ovlivnil celý můj pozdější život.

➤ V čem vidíš největší výhodu spagyrie?

V tom, že člověk dokáže pomoci sám sobě i svým blízkým, aniž by se nutně musel spoléhat na chemické přípravky a městskou lékárnou, jak je dnes zvykem. Další výhodou je, že adepta pečlivé studium unáší do »jiných rovin vzdělání« a tak mu přináší celou škálu praktických informací, k nimž by se bez prvotního zájmu a odhodlání zřejmě nikdy nedostal. Má-li štěstí, najde kvalitní knihy, potká správné lidi a po čase mu všechno konečně začne dávat smysl. Jako by do sebe přesně zapadla ozubená kolečka a vše získalo zcela nový fascinující rozměr. Co se týká umění spagyrie a hermetismu, dá se ještě dnes sehnat velmi kvalitní literatura, která je obvykle tím prvním krokem k úspěchu.

➤ Jaké knihy tě v tomto ohledu jako začátečníka zaujaly?

Hermetické lékařství rostlinné od J. Mavérica, mám originál, který vydal hermetik Otakar Gríese (o něm více na str. 81) v roce 1921. Další vydání se na pultech objevilo nedávno (2010), a je tedy znovu volně dostupné všem hledajícím. Jsem za to rád, protože dříve se velmi těžko tento titul hledal a jeho cena rozhodně nebyla zanedbatelná. Z mého pohledu je to opravdu dobrá kniha, kterou stojí za to probádat, najdete v ní mnoho užitečných rad. Brzy ale zjistíte, že k tomu, abyste z bylin mohli získat sběrem nejvyšší účinné síly, musíte mít alespoň základní znalosti astrologie. Já je tehdy neměl, a tak jsem se ponořil do dalšího studia. „Jedna kniha otevírá druhou,“ řekl alchymista Bernhard z Marku. Vede vás k dalšímu obzoru a hledání a brzy vám dojde, že téma, které vás zaujalo, má mnohem širší rámec, než jste si původně připouštěli. Dobrou zprávou je, že vaše snaha bude nakonec oceněna. Časem se totiž střípky poznání začnou propojovat mezi sebou a vám konečně budou dávat smysl v hlubším celku. To neznamená, že nepřijdou další otázky (směje se). Ale věřte mi, že na to nejsme sami. Platí totiž zákon, že jakmile jde člověk do něčeho srdcem, s nadšením a s pevným cílem, začnou se dít ony zvláštní »náhody«. Přicházejí z různých stran

Pokračování
na str. 62-63 »

HLEDÁTE KONTAKT?

MICHAL STRÁNSKÝ
<http://hermeswell.com>

NEJSOU SNADNÉ

a záleží jen na nás, zda možnost posunout se na jejich křídlech dál využijeme, nebo ne.

☞ *Měl jsi na úplném počátku svého zájmu o spagyrii nějaké zdravotní problémy?*

Bylo mi patnáct a nic takového mě netrápilo. Mým hlavním zájmem bylo pochopit, o čem píše prababiččin Mattioliho herbář. V něm jsem totiž našel zvláštní ilustrace, kterým jsem nerozuměl, »alchymické aparatury«, s nimiž jsem se nikdy předtím nesetkal a ani o nich neslyšel. Trvalo mi asi deset let, než jsem pochopil, jaký poklad v podobě Mattioliho herbáře mi prababička odkázala.

☞ *Někomu by se mohlo zdát, že deset let je velmi dlouhá doba.*

Vůbec ne, a nelituji jediné vteřiny svého učení. Abych mohl chápat uvedené informace v širším kontextu, musel jsem se začít zabývat nejen astrologií, ale také filosofií a dalšími obory. Chápej, že v době, kdy Mattioliho herbář vyšel poprvé, mu rozuměl každý apatykář nebo učenec. Podíval se do něj a okamžitě věděl, jak text chápat a prakticky použít. My dnes máme »jinou školu«, jiné způsoby myšlení, chápání i vnímání. Umíme si skutečnost snad díky tomu lépe spočítat!?

Hledáme odpovědi na vše v DNA člověka. Zkoumáme tak jen hmotnou DNA. Jsme ale víc než jen tělo, jsme i duše citící a duch myslící. Máme i božskou část DNA, naši předci věděli, že jsme součástí »Přírody, tedy Duše Světa«. K pochopení smyslu nám pomohou zkušenosti našich předků, kteří měli k praktické moudrosti života bohužel mnohem blíže než my samotní.

☞ *Proč ses nespokojil se sušením bylin jako většina bylinkářů současnosti a začal ses zabývat spagyrií?*

Protože sušené bylinky mají menší léčivou účinnost oproti účinkům ze zpracování, které nabízí spagyrie. Otevřete-li herbář od pana J. Jančí a začnete od začátku, dočtete se, že kromě bylinného odvaru nebo čaje, mastí apod. existují i jiné způsoby bylinného zpracování, jako jsou lihové výtažky (*tinkтуры*) umožňující vyšší výtěžnost bylin. Odsud je blízko k destilaci bylin a spagyrické cestě. Spagyrie pracuje s energetickou i duchovní podstatou rostliny, její andělskou inteligencí, která dokáže podle mých zkušeností vyléčit i velmi vážné nemoci.

☞ *Měl jsi učitele, který ti ukazoval, jaké postupy je třeba dodržovat při správné spagyrické přípravě bylin?*

Měl. Jak už jsem řekl, vše je propojeno. Teprve když člověk začne poznávat, že neexistují pouze fyzikální zákony, ale jsou i zákony duchovní, které se do nich prolínají, dochází mu, o čem by mohla být nejen spagyrie, ale i alchymie, astrologie, hermetismus a další dávné starobylé tradice. Když najde správnou stopu, občas najde i svého učitele, a to byl i můj případ. Výuka ale neprobíhala tak,

jak si možná představuješ, že by za mnou stál a říkal mi, co a jak mám dělat. Spíš mi doporučil, co si mám přečíst, a čekal, jestli přijdu a budu mít ty správné otázky. Většinou jsem měl jen takové, které se týkaly mého neúspěchu, protože to je přirozené. Vyslechl mne a poradil, co mám udělat, aby se dostavil úspěch, nebo mi řekl, co mám vyrobit, a já mu výsledek přinesl ukázat.

☞ *Začínal jsi, předpokládám, pracovat s bylinkami, které nejsou jedovaté, je to tak?*

Určitě, ale ne tak úplně. Když tě bylinky pohltní, nadšeně sbíráš všechno, co najdeš, a učíš se takříkajíc za pochodu. V každém případě bych čtenářům doporučoval, ať si vyhledávají informace o jednotlivých rostlinách z více zdrojů, aby se jim nestalo to, co mně, když jsem jako úplný začátečník málem přiotrávil kamaráda, dnes kolegu.

☞ *Co se stalo?*

V jednom článku už jsem zmiňoval, že ty nejléčivější bylinky jsou obvykle jedovaté. Jde jen o to, aby spagyrik dokázal správným postupem jedovatou složku odstranit. To je také důvod, proč se Mattioliho herbář a jiné alchymistické texty o některých rostlinách vůbec nezmiňují, že jsou jedovaté (*předpokládá se víc znalostí a důvtipu*), a já to ze začátku nepochopil. Takové historické znalosti o záludnostech bylin začátečník mít nemůže. Důležité je přežít. (*Smích*).

☞ *Co se tehdy stalo?*

Jednoho dne jsem naložil do vodky kořen pivoňky a nechal ho dle univerzálního návodu uležet. Když za mnou přijel kamarád, nejdřív moje bylinné extrakty vášnivě ochutnával a teprve pak se ptal, co v nich je. Když se napil pivoňkové vodky a já mu při ochutnávce prozradil její hlavní příměs, zakabonil se a vyprskl: „*Vždyť pivoňka je jedovatá!*“ Vůbec jsem o tom tehdy neměl tušení. Věděl jsem jen to, že pomáhá léčit ledviny. Byla to školácká chyba, návod, jak odstranit jed, v Mattiolim prostě nebyl. Našel jsem to v jiné knize. Od té doby už si dávám pozor, ale svůj tehdejší omyl vnímám pozitivně. Zejména díky omylům se člověk učí a dostává největší lekce. Dnes už se mne kamarád a kolega ptá, než ochutná.

☞ *Měl jsi ve svých začátcích ještě nějaké nesnáze?*

Pokud člověk neotráví sebe nebo někoho jiného, je všechno ostatní spíše úsměvné a v podstatě žádoucí. Když dokážeš své babičce pomoci tím, že jí vyrobíš domácí a velmi účinnou mast z kaštanů nebo vratičce obecného, a ulevíš jejím zádům či kolenům, ucítíš v hrudi zvláštní pocit propojení s přírodou. Pokud máme zájem přiblížit se duši rostlin, nejsnazší je začít s bylinkami, které nám rostou přímo na zahradě, pořídit si kvalitní literaturu - například *Herbáře léčivých rostlin od J. Jančí a J. A. Zentricha* - a hledat i další navazující informace. Doporučuji nebyť zá-

Z »kuchyně« alchymisty

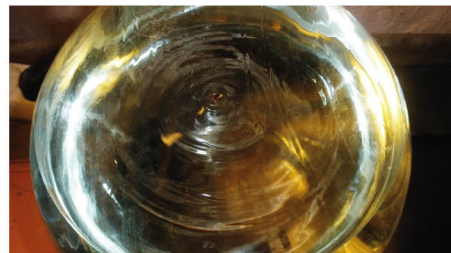
Nakládání bylin na tinktury

Alchymistický princip Síry

Alchymistický princip Soli

Alchymistický princip Merkura

Očista alchymistické síry

Spagyrická esence Meduňky

vislý jen na jediném zdroji. V Jančově knize *Praktická homeopatie* mimochodem najdete úžasný návod, jak si vlastníma rukama vyrobit homeopatikum. Myslím, že se stále více lidí navrací k přírodě a k prastarým zkušenostem, chápou, že pokud to jde, měl by si každý člověk umět pomoci sám.

☞ Přejděme k tvé praxi. Vyrobil jsi někdy něco, co někomu pomohlo, zatímco žádné léky nezabíraly?

Ano. Řekl bych, že je to zákon akce a reakce – lék a nemocný. Když adept dosáhne určité úrovně znalostí a zkušeností, může být velmi úspěšný. Při správných postupech a alespoň základních znalostech hermetismu není ta-

určité zdravotní stavy a účinnost bylin konzultovat. A hledat další cesty ke zdraví nás všech. Tradice je sice živá, ale je třeba ji umět správně uchopit a aktualizovat. A to jedinec nikdy sám nedokáže.

☞ Dá se spagyrie kombinovat i s léky, které předepíše lékař?

Nejen to. Na spagyrických tinkturách a esencích je skvělé to, že se dají užívat i při chemoterapii, a nutno ještě dodat, že jsou skvělým doplňkem, nikoliv náhradou medicíny. Netvrdím, že mají stoprocentní účinnost, protože to nemá na světě nic. Obrovskou výhodu spagyrických přípravků vidím i v tom, že člověku pomohou zkvalitnit život po všech

Z mého pohledu může člověk stejně tak snadno věřit na vodníky a víly, jako na to, že věda je neomylná...

kovým problémem vyrobit kvalitní lék. Se svými tinkturami, esencemi i mastičkami se stane dobrým domácím lékárníkem. Na mne se občas obrací lidé s mnoha různými problémy. Nejdůležitější ale je určit správnou diagnózu a k tomu používám jak astrologii, tak i znalosti z klasické a alternativní medicíny, které stále doplňuji a rozšiřuji. Každý bylinář by měl vědět, kde má své hranice, co a koho může léčit a co ne. Nikdy jsem ale nikoho neodrazoval ani neodrazuji od lékařské péče, bylinky jsou léčba doplňková, a když pomohou, tak jedinečně dobře. Mám na paměti slova svého učitele: „*Lékaře a právníky člověk musí umět kontrolovat, jinak to může často sám zabalit.*“

☞ Víš o tobě, že už jsi pomohl i při léčbě rakoviny.

Je to tak. Mám zkušenost, že skrze spagyricky vyrobené bylinné esence je možné léčit a hlavně vyléčit i rakovinu. Moje kamarádka měla například zhoubný melanom v prsu o velikosti 15 cm. Operativně bylo třeba jí prso vzít, už byla naplánována ablace. V té době přišla za mnou a já jí dal lék, který jsem vyrobil prostřednictvím spagyrie, a nasadil jí poměrně vysoké dávkování. Výsledek byl ohromující nejen pro lékaře. Nález se za pouhý měsíc z 15 cm zmenšil na 1,5 cm a dříve určená 75% zhoubnost poklesla na 15 %.

☞ Takže o prso nakonec nepřišla?

Jen jí vzali vzorek na biopsii, aby mohli provést vyšetření toho, co tam ještě zbylo. Než se to vše ztratilo. Výroba takových léků ale není smyslem mé praxe, jsou to okrajové zkušenosti. Nechci a nehodlám spasit svět, jen být připraven.

Nejzajímavější na tom celém je, že mám několik dobrých přátel mezi lékaři, kterým jsem také pomohl s určitými zdravotními problémy. Výsledky užívání tinktur a esencí, které jsem jim dal, je natolik překvapily, že jsme se sami do spagyrie pustili. To jsem přivítal s povděkem, protože teď můžeme vzájemně

stránkách, odstranit bolesti, zlepšit náladu, uvolnit napětí, dodat energii... a tak bych mohl pokračovat.

☞ Co bys doporučil lidem, kteří by se chtěli spagyrii také zabývat?

Aby si knihy, které je zaujmou, vlastní rukou přepsali. Je to nejsnazší tradiční způsob, jak informace zcela přirozeně přetáhnout »do sebe«. Mám vyzkoušené, že to, co si přepíšu, si lépe zapamatuji. Bylinku, kterou vlastnoručně usuším a rozdrtím, už také vždy poznám, vím jak vypadá, voní a chutná, jaký z ní mám dotkový pocit. Tyto zkušenosti bych také nikdy nezískal pouhým čtením.

☞ Zajímáš se v rámci svého hermetického studia také o současné vědecké výzkumy?

Částečně. I věda se totiž opírá o víru, a je to tak v pořádku.

☞ O víru? Mohl bys být konkrétnější?

Určitě. Například jsem někde četl, že vědci už dávno zjistili, která část DNA způsobuje u člověka víru v Boha. Někdo ji v genech má, jiný ne. Je to určitě nesmírně zajímavé, pro mne je to však stejně vzdálené, jako je pro někoho magie.

Každá víra je podle mě dar, dokonce i víra ve výsledky výzkumů moderní vědy. Nic jiného to totiž není... Laik si navzdory všemu úsilí nikdy nedokáže ověřit, že to, co odborná veřejnost publikuje a oficiálně považuje za »pravdu«, pravdou skutečně je. Vážně mám věřit tomu, že určitá aminokyselina v mém těle působí tak, jak někteří vědci tvrdí, a ne

jinak? Ještě poměrně nedávno nám odborníci tvrdili, že neexistuje nic menšího než atom, a ejhle! Příroda má zase navrch.

Z mého pohledu může člověk stejně tak snadno věřit na vodníky a víly, jako na to, že věda je neomylná. Historie ukazuje, že není. Dnes se již ale dostala do bodu, kdy je mnoho vědeckých faktů pro běžného člověka zcela nepochopitelných a neuchopitelných. Kdybychom tady teď seděli s kvantovým fyzikem, který by nás seznamoval se svými teoriemi a vysvětloval, jak určité věci fungují, nezbylo by nám nic jiného, než mu věřit. Nemáme zkušenosti, znalosti, matematické ani logické schopnosti, abychom si to, co říká, sami ověřili. A takto to funguje se vším. Dokud nejsme schopni si cokoliv sami ověřit, pak jen věříme, nebo nevěříme, že mají ti druhí pravdu.

☞ Ty se zabýváš tradičními naukami, alchymií, magií, astrologií, kabalou, spagyrií a mnoha dalšími. Proč?

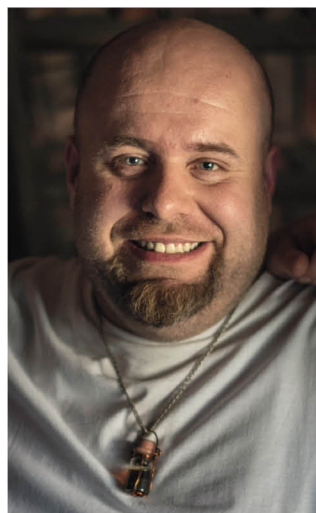
Člověku totiž dávají poznání, že ve vesmíru není sám, učí ho, jak vnímat propojení mezi ním a okolním světem. Že život je o něčem úplně jiném, než nám říkají ve škole. Přitom je to tak jednoduché – stačí se na život v nás

i okolo nás dívat očima dítěte a ptát se stále dokola, stejně jako ono: „*A PROČ?*“ Nespokojit se s plytkou odpovědí, kterou nám někdo dá, například: „*Protože na to máme vzoreček.*“ Ne, ptát se: „*PROČ!*“ Všiml jsem si, že mnoho lidí se již dávno přestalo ptát a snadno se spokojí s tím, když jim někdo řekne: „*Tak to prostě je.*“ Nebo: „*Říkali ti v televizi.*“

☞ Proč si myslíš, že tomu tak je?

Hlavním důvodem naší laxnosti je, že jsme informacemi přehlceni. Jen málokdo je umí třídít, vyhodnocovat a hlavně, používat. Informace jsou skvělé, ale

když s nimi neumíme nakládat a prakticky je začlenit do svého života, udělat ho díky nim lepším, než byl, jsou nám k ničemu. A proto, přátelé, pokud vás něco zajímá, nespokojte se jen s jednou stranou mince. Dám vám příklad. Možná vám už někdo řekl, že vlašťovičník je jedovatý, s touto informací jste se ztotožnili a dodnes tuto bylinu na loukách přehlížíte s lehkým odporem. Jenže kdybyste pátrali v dalších zdrojích, dozvěděli byste se, že ruské léčitelství je používáním vlašťovičníku vyhlášené a léčí jím dokonce i rakovinu. Dozvěděli byste se, že vlašťovičník je sice skutečně jedovatý, ale dá se určitým způsobem správně připravit tak, aby člověku vůbec neublížil, ale naopak, aby velmi prospěl jeho zdraví. A tak je to se vším. To, co nás zaujme, je třeba si začít ověřovat vlastní zkušeností a hlavně při bádání nikdy nezapomínat na nejdůležitější otázku: „*PROČ?*“ ■

Text - M. Štránský, stěží, foto - Shutterstock a archiv Michala Štránského